

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 110.

Tiende Session.

33te Møde.

Onsdagen den 17de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Tseberning (fortsat): Der er efter min Dvertydning — og det er en Betragtning, som jeg raader meget at holde fast ved — ingen Geistlig her i Landet betalt af Sognet; Tienden, hvormed de betales, gives dem i Statens Navn, Tienden er Statens Besiddelse, idet Staten tillige har den Forpligtelse at understøtte Folketirken. For at altsaa et Lovforslag af denne Art i en anden Form og en passende Skikkelse skulde kunne blive til Virkelighed og til en nyttig Virkelighed, maatte for det Første en Menighed ligesoverfor Folketirkens Præstestand være defineret, men en saadan Definition have vi ikke, vi have altsaa ikke noget Valgcollegium for dette Valg. Dernæst maatte det hele Lønningsforhold være anderledes ordnet; vi kunne ikke overlade det til en Menighed eller maastee til en Minoritet af Sognet at komme til at bestemme, hvilke Mænd der skulle have denne Lønning af Staten. Vi kunne komme til at lade Menighederne af Folketirken rundt omkring i Landet, selv de mindre, bestemme, at den og den skal være deres Præst, og dernæst kunne vi ligeoverfor disse mindre Sondringer komme til at bestemme, at den Menighedspræst skal der, saalænge dette Forhold varer, tillægges en Understøttelse af Staten; videre kunne

vi ikke gaae; men det er overseet i dette Lovforslag. Vi maae desuden vel lægge Mærke til, at Præsten i den lutheriske Kirke i Kongeriget Danmark staaer i et ganske elendommeligt Forhold til den kongelige Udnævnelse; det er ikke den samme Udnævnelse, hvorfra Embedsmændene udgaae; thi idet vi tænke os Præsten som Menighedspræst, maae vi tænke os ham i en ganske anden Skikkelse end som Embedsmand. Den Modsigelse har efter min Mening behersket den hele Forhandling, at vi have tænkt os Præsten i sin nuværende Stilling som Embedsmand og dog talt om ham i det Væsentlige som religiøs Lærer og som Menighedspræst; men disse to Ting kunne paa ingen Maade under de nærværende Forhold fastholdes ved Siden af hinanden; der maa efter min Mening ligge en ganske anden Udviklingskræfte imellem. Endelig kommer der et væsentligt Punkt, som jeg ogsaa troer maa tages i Betragtning, men som ikke er taget i Betragtning ved dette Lovforslag. Det søger for en væsentlig Deel sin Begrundelse dert, at det nuværende Forhold mellem Menighed og Præst ikke er heldigt, og at det skulde kunne blive heldigere derved, at Præsten kom til at udgaae fra Menighedsvalget. Denne Forudsætning kan være rigtig, men kun for en begrændset Tid, nemlig saalænge det sande Fortrolighedsforhold bestaaer imellem samme Menighed og samme Mand. Skal Menigheden vinde for sig en Mand, som den kan sætte Pris paa, saa maa hans Valg være begrændset indenfor en vis snæver Tidsgrændse. Man